

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości postanowienia Sądu wydanego w sprawie T-35/11;
- stwierdzenie dopuszczalności odwołania;
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem orzeczenia co do istoty sprawy;
- obciążenie drugiej strony pozwanej kosztami postępowania odwoławczego i kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podniosła, że Sąd dopuścił się błędu co do prawa przy wykładni i zastosowaniu art. 263 TFUE stwierdzając, że zaskarżone rozporządzenie „wymaga środków wykonawczych” w rozumieniu tego postanowienia.

W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie podniosła, że Sąd naruszył prawo wnoszącej odwołanie do bycia wysłuchaną, błędnie ocenił dowody przedstawione przez wnoszącą odwołanie oraz – tytułem pomocniczym – dopuścił się przeinaczenia owych dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-557/14)

(2015/C 046/35)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braga da Cruz i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez brak podjęcia wszystkich środków koniecznych dla wykonania wyroku z dnia 7 maja 2009 r. wydanego w sprawie C-530/07 ⁽¹⁾ Komisja przeciwko Republice Portugalskiej, Republika Portugalska nie wykonała zobowiązań ciężących na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE;
- nakazanie Republice Portugalskiej zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 20 196,00 EUR za każdy dzień zwłoki w wykonaniu ww. wyroku wydanego w sprawie C-530/07, naliczanej od dnia wydania wyroku w niniejszym postępowaniu do dnia wykonania ww. wyroku w sprawie C-530/07;
- nakazanie Republice Portugalskiej zapłaty ryczałtu w wysokości 2 244,00 EUR dziennie, liczonego od dnia wydania ww. wyroku w sprawie C-530/07 do dnia wydania wyroku w niniejszym postępowaniu lub do dnia wykonania ww. wyroku wydanego w sprawie C-530/07, jeżeli nastąpi ono wcześniej;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

l) **Ustalenie kary** – powinno opierać się na trzech kryteriach:

1 - **Powaga naruszenia** – Komisja proponuje zastosowanie współczynnika powagi 3 w skali od 1 do 20. Zgodnie z Komunikatem Komisji w sprawie stosowania art. 228 Traktatu WE (zwanego dalej „komunikatem z 2005 r.”), Komisja oblicza taki współczynnik biorąc pod uwagę:

a) **wagę zasad Unii będących przedmiotem uchybienia** – z art. 1, 2, 3 ust. 1, i 4 oraz z załącznika I do dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽²⁾ wynika, że zrzut ścieków komunalnych przed ich oczyszczeniem do zbiorników wodnych powoduje zanieczyszczenie, które wpływa w znaczący sposób na jakość takich wód oraz na związane z nimi ekosystemy. Zbiór i oczyszczenie wszystkich ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o RLM ponad 15 000 ma kluczowe znaczenie dla ochrony i poprawy jakości zbiorników wodnych, ekosystemów wodnych oraz ekosystemów lądowych, które bezpośrednio zależą od owych zbiorników wodnych, a ponadto dla zagwarantowania pełnego i prawidłowego stosowania dyrektywy Unii

b) **skutki takiego uchybienia dla interesu ogólnego i jednostkowego**

— ochrona środowiska i zdrowia ludzkiego leży w interesie ogólnym. Niepełne wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości wydanego w sprawie C-530/07 („wyrok”) wiąże się z wysokim ryzykiem zanieczyszczenia środowiska ze skutkami dla zdrowia ludzkiego.

— brak pełnego wykonania wyroku może mieć ponadto wpływ na wdrożenie pozostałych Dyrektyw Unii Europejskiej a także może mieć bezpośredni wpływ na możliwość korzystania przez obywateli z niezanieczyszczonych zbiorników wodnych, które pozwalają na prowadzenie działalności rekreacyjnej, co mogłoby mieć wpływ na sektor turystyczny i związaną z nim działalność gospodarczą.

c) **pozostałe okoliczności zaostrzające i łagodzące**

— **Okoliczności łagodzące:**

i) liczba aglomeracji o RLM ponad 15 000 niezgodnych z art. 4 dyrektywy 91/271/EWG zmniejszyła się od daty wydania wyroku w rozumieniu art. 258 TFUE z 15 do 2.

ii) jeżeli chodzi o aglomerację Vila Real de Santo António, nowa stacja oczyszczania ścieków działa od 2009 r. i jedynie trzy strefy tej aglomeracji nie zostały jeszcze podłączone do oczyszczalni; jeżeli chodzi o Matosinhos, to aktualna stacja oczyszczania pozwala na wstępne oczyszczanie ścieków tej aglomeracji, które następnie zostają zrzucone do morza pod powierzchnią morza w odległości 2 km od brzegu.

Zdaniem portugalskich organów, nie ma to wpływu na dobrą jakość wód kąpieliskowych.

— **Okoliczności zaostrzające:**

i) Pełne wykonanie wyroku nie będzie mogło zostać wykazane przed 2018 r., przy czym sporny obowiązek zbierania i oczyszczania w niniejszej sprawie powinien zostać w pełni wykonany najpóźniej do 31 grudnia 2000 r.

ii) sporne przepisy dyrektywy 91/271/EWG, w związku z którymi Republika Portugalska znajduje się w sytuacji uchybienia, ustanawiają jasne obowiązki.

iii) kolejno przedstawiane Komisji przez organy portugalskie kalendarze nadal wykazują uchybienie, w sposób, który Komisja uznaje za poważny.

iv) duża liczba postępowań przeciwko Portugalii, włączywszy w to sprawy, w których zapadły już wyroki Trybunału Sprawiedliwości w owej specyficznej dziedzinie, jaka jest oczyszczanie ścieków komunalnych, świadczy o powtarzającym się bezprawnym zachowaniu, i to w sektorze, w którym reperkusje dla zdrowia ludzkiego i środowiska są szczególnie znaczące.

- 2 - **Czas trwania naruszenia** – Biorąc pod uwagę czas, który upłynął od wydania wyroku, Komisja proponuje zastosowanie maksymalnego współczynnika utrzymywania się naruszenia, to znaczy 3.
- 3 - **Konieczność zapewnienia odstrasżające** – Tak jak wyjaśniono w Komunikacie z 2005 r., odstrasżający skutek jest brany pod uwagę przez współczynnik „n”, równy średniej opartej, na, z jednej strony, Produkcie Krajowym Brutto danego państwa członkowskiego, oraz z drugiej strony, na wyważeniu liczby głosów w Radzie. Współczynnik „n”, mający obecnie zastosowanie do Portugalii, wynosi 3,40.

II— **Obliczanie kwoty kary**

a) **Okresowa kara pieniężna za każdy dzień zwłoki**

— Jest obliczana zgodnie z propozycją w Komunikacie z 2005 r., za pomocą następującego wzoru:

Stawka bazowa x współczynnik wagi uchybienia x współczynnik czasu trwania x współczynnik uwzględniający możliwości finansowe danego państwa (współczynnik „n”), to znaczy w niniejszej sprawie: **660 x 3 x 3 x 3,40 = 20 196 EUR/dziennie.**

— W celu zagwarantowania stopniowego zmniejszania się dziennej stawki okresowej kary pieniężnej za zwłokę, Komisja proponuje podzielić stawkę dzienną okresowej kary pieniężnej za zwłokę (20 196 EUR/dziennie) przez liczbę RLM, które nadal nie są zgodne z wyrokiem. Zgodnie z najnowszymi danymi, liczba RLM, które nadal nie są zgodne z dyrektywą 91/271/EWG wynosi 321 950. Konsekwentnie, Komisja proponuje podzielić wartość dziennej stawki (20 196 EUR/dziennie) przez 321 950.

— Wynik tego dzielenia, to jest (20 196:321 950) kwota 0,06 EUR/dziennie, zostałyby odliczony od wartości dziennej stawki ze względu na każdy RLM, który zostałyby przywrócony do stanu zgodności.

b) **Kara ryczałtowa**

— Sposób obliczania stawki kwoty dziennej służącej obliczaniu kwoty ryczałtu jest bardzo podobny do stawki kwoty dziennej służącej obliczaniu okresowej kary pieniężnej i polega na pomnożeniu stawki bazowej przez współczynnik wagi uchybienia oraz na pomnożeniu uzyskanego wyniku przez współczynnik ustalony dla każdego państwa (współczynnik „n”) w zależności od jego możliwości finansowych i liczby głosów, jaką dysponuje w Radzie.

— Niemniej jednak, przy obliczaniu kary ryczałtowej Komisja miałaby wyjść ze stawki bazowej niższej, niż mająca zastosowanie do okresowej kary pieniężnej, ponieważ zachowanie państwa członkowskiego dopuszczającego się uchybienia staje się bardziej naganna od chwili wydania wyroku na podstawie art. 260 TFUE, w zakresie w jakim uchybienie tego państwa utrzymuje się pomimo dwóch kolejnych wyroków Trybunału Sprawiedliwości. Stawka bazowa kary ryczałtowej obecnie jest ustalona na kwotę 220 EUR/dziennie i Komisja nie proponuje stosowania do niej współczynnika czasu trwania.

— Zgodnie z tym, biorąc pod uwagę stawkę bazową, współczynnik wagi uchybienia oraz współczynnik „n”, dzienna stawka służąca obliczeniu kary ryczałtowej wynosi: $220 \times 3 \times 3,40 = 2\,244 \text{ EUR}$.

c) **Test na minimalną stawkę ryczałtu**

— Konieczne staje się zbadanie – z uwagi na minimalną stawkę kary ryczałtowej ustalonej dla zainteresowanego państwa członkowskiego – czy należy zaproponować Trybunałowi Sprawiedliwości stawkę dzienną czy też stawkę ryczałtową. W tym celu należy porównać, z jednej strony, łączną wartość stawek dziennych w celu ustalenia kary pieniężnej obliczoną do dnia decyzji Komisji (o skierowaniu skargi na podstawie art. 260 TFUE), oraz z drugiej strony, minimalną kwotę ryczałtowej określonej dla danego państwa członkowskiego.

— Liczba dni, jakie upłynęły pomiędzy datą wydania wyroku (7 maja 2009 r.) a datą decyzji Komisji o wystąpieniu ze skargą na podstawie art. 260 TFUE (16 października 2014 r.), wynosi 1987. W konsekwencji, w chwili ww. decyzji Komisji, łączna wartość stawek dziennych służących ustaleniu kary ryczałtowej wynosi $2\,244 \text{ EUR} \times 1\,987 \text{ dni} = 4\,458\,828 \text{ EUR}$.

- Minimalna kwota ryczałtowa ustalona dla Portugalii wynosi obecnie 1 875 000 EUR.
- W ten sposób, ponieważ łączna kwota stawek dziennych służących ustaleniu kary ryczałtowej na dzień 16 października 2014 r. przekracza minimalną kwotę ryczałtu ustaloną dla Portugalii, Komisja proponuje nałożenie na Portugalię obowiązku zapłaty dziennej stawki w celu ustalenia kary ryczałtowej, to znaczy 2 244 EUR dziennie począwszy od daty wydania wyroku do dnia wydania wyroku na podstawie art. 260 TFUE, lub do daty wykonania przez Portugalię pierwszego z wymienionych wyroków, jeżeli nastąpi to wcześniej.

⁽¹⁾ EU:C:2009:292

⁽²⁾ Dz.U. L 135, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) w dniu 5 grudnia 2014 r. – Mimoun Khachab/ Delegación de Gobierno en Álava

(Sprawa C-558/14)

(2015/C 046/36)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mimoun Khachab

Druga strona postępowania: Delegación de Gobierno en Álava

Pytania prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86/WE ⁽¹⁾ z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, które dopuszcza odmowę wydania zezwolenia w celu łączenia rodziny z uwagi na nieposiadanie przez członka rodziny rozdzielonej stabilnych i regularnych środków, które wystarczają do utrzymania tej osoby oraz członków jej rodziny, stwierdzone na podstawie dokonanej przez władze krajowe oceny prawdopodobieństwa uzyskiwania środków utrzymania przez okres roku następującego po dniu złożenia wniosku opartej na analizie zmian w zakresie tych środków w okresie sześciu miesięcy poprzedzających tę datę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 251, s. 12.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 25 września 2014 r. w sprawie T-306/12 Darius Nicolai Spirlea i Mihaela Spirlea/Komisja Europejska, wniesione w dniu 5 grudnia 2014 r. przez Królestwo Szwecji

(Sprawa C-562/14 P)

(2015/C 046/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: C. Meyer-Seitz)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Darius Nicolai Spirlea i Mihaela Spirlea, Królestwo Danii, Republika Finlandii, Republika Czeska, Królestwo Hiszpanii